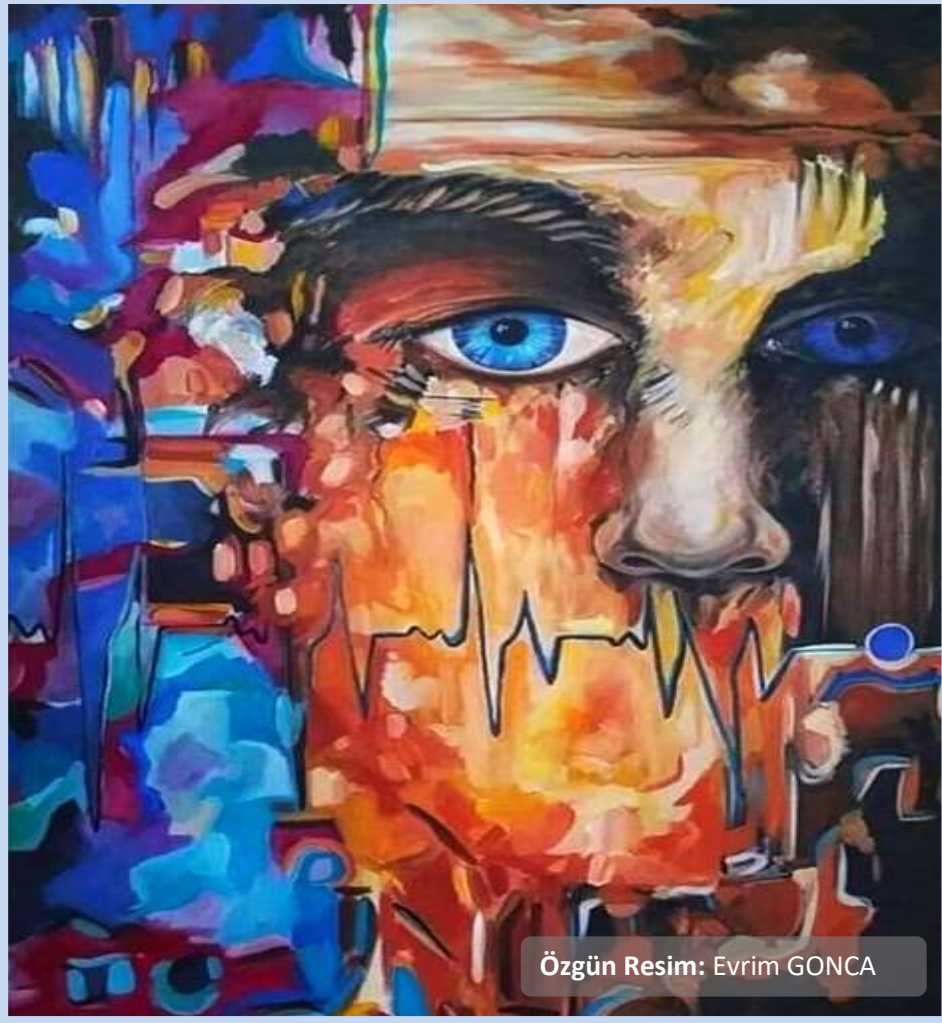

EVRENİN NEFESİ*

Alper SADIÇ

Özgün Resim: Evrim GONCA

Eve gelen misafirlerin çoğunu tanımadığı için çok mutluydu. Bakışlarını bir süre yere serili halının motiflerinde gezdirdi. İlmeklerin arasında kaybolmak istiyordu. Oldukça yavaş bir

*Künye: Sadıç, Alper (2020). "Evrenin Nefesi". Simit Çay Betik, S. 2, s. 43-44.

Őekilde baŐını doğrulttu ve etrafına bakındı. Herkesin bir sohbetin köŐesinden bucağından tuttuğunu gördü. İnsan olmak ne zor, diye düŐünürken kendisine yöneltilen soruyu tam zamanında yakaladı ve "İyiyim." diyebildi. Gerçekten iyi miydi? Belki de kötülük yapacak fırsatı olmamıŐtı. Bu hislerle tepsideki kahve fincanına uzandı. Köpüklü bir kahveyi adabına uygun içmeyi yeğlerdi. Bardaktaki suyun yarısıyla ağzının pasını sildi. Sıcak kahvenin dumanındaki hüzün, Őefkat ve inceliği ciğerlerine doldurdu. Daha sonra soğuk sudan yapılmıŐ telvesi bol kahveden koca bir yudum aldı. Gözlerini bilerek kapatmıŐtı. Ağzının içinde dolaŐtırdıđı sıvıyı midesine uğurlarken bencillik edip aldığı hazzı kimseye belli etmemeye çalıŐtı. KonuŐulan konulara dikkatini vermeye çalıŐtı ama nafileydi uđraŐları. Kullandığı ilaçların yan etkisi gibiydi her Őey. Daha fazla direnemedi ve odaya dolan havanın içinde kaybolup gitti. Kimsenin bilmediği bu evrende saatlerce hatta günlerce kalabilirdi. Buluttan te beyazların üstünde, sessizlik dağlarının arasında saf oksijen soluyarak en kötü anıları hatırlamaya çalıŐtı. Yine aynı Őey olmuŐtu. Hiçbir Őey yoktu zihninde. Ayaklarına sürtünen kedinin mırıltısı ile tekrar zamanı kavradı ve yumuŐak tüylerin arasında parmaklarını dolaŐtırdı. Fal bakan Huriye teyzeye göz göze gelince kediyi sıktığını fark etti. Canı yanan kedi, tırnaklarını eline geçirdi ve koŐarak divanın altına gizlendi. Huriye teyze, Tanrı ile iletiŐim kurduğu için mahallenin mistik kadını ilan edilmiŐti. Kurduđu cümlelere bakılırsa  vakte kadar herkesi üzecek bir olay yaŐanacaktı. Kalın camlı gözlüklerinin ardında fıldır fıldır dönen gözleriyle Huriye teyzeyi dikkate almamak elde değildi. Birinci dakikanın sonunda fincanlarla dolu tepsi, mutfağa götürülürken yere düŐtü. İkinci dakikanın sonunda Huriye teyzenin tansiyonu düŐtü. nc dakika baŐlarken Huriye teyze elini kalbine götürdü. Acı dolu bir ifade yüzüne yerleŐirken ruhu bedenini terk etti. Son sözleri haneresindeki hırıltıların arasında zorlukla seçildi: "*BaŐka bir evrende...*"